

Til

Folketingets Skatteudvalg

**L 29- forslag til lov om ændring af afskrivningsloven og virksomhedsskatteoven
(Justeringer af erhvervsbeskatningen).
Af skatteministeren (Kristian Jensen).**

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 6-18 af 16. november
2004.

(L 29)

Kristian Jensen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål 6: I forlængelse af ministerens svar på spørgsmål 3 bedes redegjort for, hvilke regler, der gælder i den situation, hvor en eksisterende lejekontrakt, indgået før 7. oktober 2004, forlænges. Er der i forhold til ikrafttrædelsesreglen i lovforslagets § 3, stk. 3 tale om en ny lejekontrakt.

Svar: Hvis en lejekontrakt, der er indgået før den 7. oktober 2004, udløber, og lejer og udlejer derefter ønsker at forlænge lejeaftalen, vil forlængelsen blive betragtet som en ny aftale.

Forlænges aftalen den 7. oktober 2004 eller senere, vil forlængelsen blive omfattet af de foreslåede regler. De skattemæssige konsekvenser af at betragte forlængelsen som en ny lejeaftale er, at udgifter, som lejer afholder til ombygning, forbedring eller indretning af de lejede lokaler i den nye lejeperiode, vil være omfattet af de nye regler.

Spørgsmål 7: I forlængelse af ministerens svar på spørgsmål 3 anmodes om ministerens skøn over, hvilken provenugevinst der vil være ved vedtagelse af et ændringsforslag som skitseret i besvarelsen af spørgsmål 4, i forhold til lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelser:

Svar: Den skitserede ændring af lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelser vil medføre, at eksisterende lejekontrakter vil blive omfattet af lovforslagets regler om afskrivninger for så vidt angår udgifter til ombygning, forbedring eller indretning af lejemål, der er afholdt efter fremsættelsesdatoen.

En beregning af de provenumæssige konsekvenser heraf vil kræve kendskab til, hvor mange uopsigelige erhvervsmæssige lejekontrakter, der er indgået i Danmark før 7. oktober 2004 (fremsættelsesdatoen). En sådan samlet opgørelse findes ifølge Skatteministeriets oplysninger ikke.

Desuden vil det være nødvendigt at kende udgiftsstørrelsen og udgiftsprofilen på disse lejekontrakter og kontraktens længde. For eksempel må man antage, at kortere uopsigelige lejekontrakter vil være kendetegnet ved, at de fleste udgifter til indretning afholdes ved overtagelsen af lejemålet. Ved længere lejekontrakter forekommer det sandsynligt, at slid, teknologisk udvikling og eventuelle ændrede lovkrav bevirker, at der må afholdes udgifter til ombygning og forbedringer flere gange i løbet af lejeperioden.

Uden disse oplysninger er det ikke muligt at beregne provenugevinsten ved den skitserede ændring af ikrafttrædelsesbestemmelsen. Det bemærkes, at der som beskrevet i lovforslagets provenuafsnit ikke vil være tale om en egentlig provenugevinst som følge af de strammere afskrivningsregler, men alene en rentegevinst som følge af, at muligheden for en utilsigtet hurtig afskrivningsprofil fjernes.

Spørgsmål 8: I forlængelse af ministerens svar på spørgsmål 5 om forudbetalte omkostninger, bedes ministeren bekræfte, at grundlaget for den nuværende praksis for fradrag for forudbetalte omkostninger er hensynet til de erhvervsdrivende, således at de ikke skal foretage periodisering af forudbetalte omkostninger.

Svar: Nej, jeg kan ikke bekræfte, at grundlaget for den nuværende praksis, hvorefter der ikke kan kræves periodisering af fradrag for forudbetalte omkostninger, der dækker 2 indkomstår og vedrører perioder på højst 12 måneder, er hensynet til de erhvervsdrivende.

Baggrunden for den nuværende praksis er, som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål 5, at Landsskatteretten traf en afgørelse, som gik Skatteministeriet imod. Kendelsen fra Landsskatteretten blev ikke indbragt, da mine embedsmænd i samråd med statens advokat - ud fra en juridisk vurdering – skønnede, at en indbringelse af sagen ikke kunne føre til et andet resultat.

Den nuværende praksis er således et resultat af en juridisk vurdering af hjemmelsgrundlaget i statsskattelovens § 6 a om fradrag for driftsomkostninger.

Spørgsmål 9: I forlængelse af ministerens svar på spørgsmål 5 om forudbetalte omkostninger, bedes ministeren bekræfte, at i dag skal selskaber efter gældende regnskabsregler i årsrapporten foretage periodisering af forudbetalte omkostninger.

Svar: Økonomi- og Erhvervsministeriet har overfor mig oplyst, at der skal foretages periodisering af omkostninger i årsrapporten. Det betyder, at der også skal ske periodisering af forudbetalte omkostninger. Reglerne om periodisering findes i Årsregnskabslovens § 27.

Det betyder, at hvis en virksomhed eksempelvis har betalt en forsikringspræmie, der dækker en periode, som rækker ud over regnskabsåret, så skal omkostningen hertil indregnes forholdsmæssigt i regnskaberne for de to år, som forsikringsdækningen vedrører.

Hvis forsikringsbetalingen medfører forsikringsdækning i 4 måneder i indeværende regnskabsår og i 8 måneder i det kommende regnskabsår, skal omkostningen således optages med en tredjedel i regnskabet for indeværende år og med to tredjedele i regnskabet for det kommende regnskabsår.

Spørgsmål 10: I forlængelse af ministerens svar på spørgsmål 5 om forudbetalte omkostninger, bedes ministeren bekræfte, at i dag skal selskaber, der ønsker at udnytte den gældende praksis om fradrag for forudbetalte omkostninger foretage en korrektion i skatteregnskabet, og at dette både er til besvær for selskabet og skattemyndighederne.

Svar: Skattemæssigt kan en forudbetalt omkostning, der dækker en periode på højst 12 måneder og vedrører to indkomstår, fradrages når udgiften er betalt. De regnskabsmæssige regler kræver som det fremgår at svaret på spørgsmål 9, at der sker en periodisering af omkostningen på de to indkomstår.

Konsekvensen af forskellene i periodiseringsreglerne er, at selskaberne skal foretage korrektion i skatteregnskabet i forhold til regnskabet. Regnskabet og skatteregnskabet har forskellige formål og kan derfor stille forskellige krav til periodisering af periodeafgrænsningsposter. At der skal foretages korrektioner fra regnskabet til skatteregnskabet er ikke noget nyt, og jeg kan ikke se, at forudbetalte omkostninger udgør et særlig problem i den henseende.

Lovforslag L 29 indeholder i øvrigt ikke regler om forudbetalte omkostninger.

Spørgsmål 11: I forlængelse af ministerens svar på spørgsmål 5 om forudbetalte omkostninger, bedes ministeren bekræfte, at med henvisning til Landsskatteretsafgørelsen SKM 2003-447 LSR har pengeinstitutter o.l. af de lignende myndigheder fået tilladelse til at få genoptaget tidligere års selvangivelser, med henblik på at få fradrag for forudbetalte lønninger (lønninger udbetalt ultimo december vedrørende januarage i

det følgende år, og at der her er tale om nedsættelse med beløb, der løber op i millionklassen med 2 cifre.

Svar: Told- og Skattestyrelsen har på baggrund af Landsskatterettens kendelse offentliggjort i SKM 2003.447 LSR udsendt et genoptagelsescirkulære TSS-cirk. 2004-06 om periodisering af forudbetalte driftsudgifter. Ligesom i kendelsen omfatter cirkulæret kun situationer, hvor forudbetalingen dækker flere indkomstår. Løn for januar måned forudbetalt i december måned er således ikke omfattet af cirkulæret, da de forudbetalte udgifter ikke vedrører flere indkomstår.

ToldSkat Selskabsrevisionen er skatteansættende myndighed for finansielle virksomheder, herunder pengeinstitutter. Det er oplyst, at der er modtaget 6 anmodninger om genoptagelse med henvisning til TSS-cirk. 2004-06, hvor anmodningen vedrører forudbetalt løn for januar måned. Disse anmodninger er under behandling i afdelingen, men vil formentlig blive afvist, da forholdet ikke er identisk med den pågældende afgørelse fra Landsskatteretten og dermed ikke omfattet af ovennævnte cirkulære.

Det har dog vist sig, at i en enkelt sag, er et pengeinstituts anmodning – ved en sagsbehandlingsfejl – blevet imødekommet. Afgørelsen vil blive overvejet på ny, og pengeinstituttet vil blive underrettet om den forkerte afgørelse, og at instituttet ikke kan forvente at få godkendt fradrag for forudbetalt løn ved indkomstopgørelsen for indkomståret 2004.

Den fordel, som pengeinstituttet har opnået ved sagsbehandlingsfejlen består i en fremrykning af fradragsretten for lønudgiften vedrørende januar. Pengeinstituttet kan ikke opnå fradrag for den samme udgift igen året efter. Omkostningen for staten i forbindelse med fejlen består i et beløb svarende til rentefordelen ved fremrykningen af fradraget.

Jeg beklager fejlen begået i min administration. Jeg kan imidlertid berolige med, at der kun er tale om en enkelt sag og at ToldSkat er meget opmærksom på, at cirkulæret kun omfatter sager, hvor forudbetalte omkostninger dækker udgiften vedrørende 2 indkomstår.

Spørgsmål 12: Ministeren bedes kommentere artiklen i Tidsskrift for Skatter og Afgifter nr. 45: 2004-795 af Skattechef Michael Karlsen og adjunkt Nikolaj Vinther: ”Huller i skattelovgivningen – parcelhusreglen

som et centralt eksempel”, samt oplyse, hvilke initiativer ministeren har tænkt sig at tage i anledning af de i artiklen påpegede huller.

Svar: I artiklen ”Huller i skattelovgivningen – parcelhusreglen som et centralt eksempel” påpeger Skattechef Michael Karlsen og adjunkt Nikolaj Vinther, at der er mulighed for at omklassificere en skattepligtig ejendomsavance til en skattefri fortjeneste på egen bolig ved hjælp af genplaceringsreglerne i ejendomsavancebeskatningslovens §§ 6A og 6C.

I artiklen foreslår forfatterne, at der indføres hjemmel til at beskatte en avancen ved en ejendoms overgang fra erhvervsmæssig ejendom til parcelhus. Forfatterne anfører selv om dette forslag, at det muligvis er for vidtgående.

Jeg er enig med forfatterne i, at dette forslag er for vidtgående og kan i øvrigt henvises til min besvarelse af spørgsmål 15, hvori jeg henviser til min forgængers besvarelse af spørgsmål 44 til L 126 (2003/2004).

Alternativt foreslås det, at genplacerede ejendomsavancer genbeskattes ved omklassificering til parcelhus.

Artiklen har givet mig anledning til at bede mine embedsmænd se på spørgsmålet om genbeskatning af genplacerede ejendomsavancer ved omklassificering til parcelhus med henblik på en vurdering af, om problemstillingen bør føre til lovgivningsinitiativ. I den vurdering vil jeg se på udbredelsen af fænomenet og de tekniske muligheder for at begrænse et eventuelt misbrug holdt op imod hensynet til de erhvervsdrivende, som i dag benytter reglerne om genplacering af ejendomsavance i en ny erhvervs ejendom.

Spørgsmål 13 : Hvorfor indeholder ejendomsavancebeskatningsloven ikke retfærdige og klare regler til brug ved opgørelsen af den erhvervsmæssige andel af indgangsværdien for ejendomme omfattet af lovens § 9 ved anvendelse af indgangsværdien for ejendomme anskaffet før 19/5 1993, når halvdelsreglen i lovens § 4, stk. 3, nr. 2 anvendes – jf. den tidligere skatteministers svar på spørgsmål 42 om fordelingen på den skattepligtige og den skattefrie del af ejendommen i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 126 i samlingen (2003/2004)?

Svar: Lovforslag L 29 indeholder ikke forslag til ændring af reglerne om salg af fast ejendom.

Nærværende spørgsmål er tidligere stillet i forbindelse med min forgængers lovforslag L 126 i samlingen 2003/2004.

Jeg er enig i min forgængers besvarelse af spørgsmål 42 i forbindelse med L 126 i samlingen 2003/2004, hvortil jeg henviser.

I min forgængers svar er oplyst, at Told- og Skattestyrelsen er bedt om at udbygge Ligningsvejledningens tekst om spørgsmålet. Jeg kan oplyse, at dette er sket og Ligningsvejledningen er således opdateret med henvisninger til de eksemplerne om fordelingen af indgangsværdien, hvorved beskrivelsen i Ligningsvejledningen er blevet styrket.

Spørgsmål 14: Vil ministeren tage initiativ til en præcisering af ejendomsavancebeskatningsloven, så det fremgår af loven, at der skal ske pristalsregulering af ikke genvundne afskrivninger m.v. omfattet af lovens § 5, stk. 4 og § 5, stk. 5, når anskaffelsessummen skal nedsættes med ikke genvundne afskrivninger for pristalsreguleringsperioden (den 1. januar 1982 til indkomståret 1990) – jf. den tidligere skatteministers svar på spørgsmål 43 i forbindelse med lovforslag nr. L 126 i samlingen (2003/2004)?

Svar: Lovforslag L 29 indeholder ikke forslag til ændring af reglerne om salg af fast ejendom.

Nærværende spørgsmål er tidligere stillet i forbindelse med min forgængers lovforslag L 126 i samlingen 2003/2004.

Jeg er enig i min forgængers besvarelse af spørgsmål 43 i forbindelse med L 126 i samlingen 2003/2004, hvortil jeg henviser.

Spørgsmål 15: Vil ministeren indføre samme princip for skattefrihed for ejendomsavance på ejerboliger, således at der kun er skattefrihed avancen for den periode, ejeren har beboet ejendommen, jf. det foreslåede princip i lovforslaget om beskatning af biler, der udtages af virksomhedsordningen til privat benyttelse – jf. den tidligere skatteministers svar på spørgsmål 44 i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 126 (2003/2004)?

Svar: Lovforslag L 29 indeholder ikke forslag til ændring af reglerne om salg af fast ejendom.

Nærværende spørgsmål er tidligere stillet i forbindelse med min forgængers lovforslag L 126 i samlingen 2003/2004.

Jeg er enig i min forgængers besvarelse af spørgsmål 44 i forbindelse med L 126 i samlingen 2003/2004, hvortil jeg henviser. Jeg kan videre henviser til min besvarelse af spørgsmål 12.

Spørgsmål 16: Vil ministeren tage initiativ til en udvidelse af parcelhusreglen, så også ejerboliger i mindre udlejningsejendomme er fritaget for ejendomsavancebeskatning, når ejeren betaler ejendomsværdiskat af den lejlighed som benyttes til bolig for ejeren eller dennes husstand – jf. den tidligere skatteministers svar på spørgsmål 45 forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 126 (2003/2004)?

Svar: Lovforslag L 29 indeholder ikke forslag til ændring af reglerne om salg af fast ejendom.

Nærværende spørgsmål er tidligere stillet i forbindelse med min forgængers lovforslag L 126 i samlingen 2003/2004.

Jeg er enig i min forgængers besvarelse af spørgsmål 45 i forbindelse med L 126 i samlingen 2003/2004, hvortil jeg henviser.

Spørgsmål 17: Er der efter en gennemførelse af det fremsatte lovforslag tilstrækkelig hjemmel til at opkræve arbejdsmarkedsafgift ved overdragelsen af bilen fra virksomhedsordningen til den private del, når henses til, at en fortjeneste (eller et tab) i privatøkonomien ikke ses at være omfattet af pligten til at betale arbejdsmarkedsbidrag?

Svar: Efter arbejdsmarkedsfondslovens § 10, stk. 2, skal selvstændigt erhvervsdrivende, der anvender virksomhedsordningen, betale arbejdsmarkedsbidrag af virksomhedens overskud, som overføres til den skattepligtige. Dog betales der ikke arbejdsmarkedsbidrag af overførsler af årets kapitalafkast, der foretages inden fristen for indgivelse af selvangivelse for indkomståret. Bidragsgrundlaget omfatter således også

overførsel af beløb fra virksomhedens konto for opsparret overskud med tillæg af virksomhedsskatten og beregnet rentekorrektion.

Lovforslaget indebærer, at overførsel af en blandet benyttet bil fra virksomhedsordningen til den skattepligtige skal behandles som et salg efter afskrivningsloven. Dette indebærer, at der skal opgøres, fortjeneste eller tab ved overførslen fra virksomheden til den skattepligtige. Den ved overførslen udløste fortjeneste eller tab indgår i virksomhedens indkomst. Herved vil beløbene påvirke opgørelsen af grundlaget for beregningen af arbejdsmarkedsbidraget ved overførsler fra virksomheden til den skattepligtige.

Spørgsmål 18: Efter bestemmelsen i afskrivningslovens § 12 skal fortjeneste eller tab på et blandet driftsmiddel medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for salgsåret med en så stor del, som svarer til forholdet mellem de ved indkomstopgørelsen i alt fratrukne afskrivninger og de samlede afskrivninger. Hvordan skal bestemmelsen i afskrivningslovens § 12 fortolkes i den situation, hvor der ikke er afskrevet på et blandet benyttet driftsmiddel, og hvordan skal fortjeneste og tab opgøres i de situationer, hvor der ikke er afskrevet på det blandet benyttede driftsmiddel?

Svar: Efter afskrivningslovens § 12 medregnes fortjeneste eller tab ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst med så stor en del som svarer til forholdet mellem de i alt fratrukne afskrivninger og de samlede beregnede afskrivninger.

Hvor skatteyderen har valgt ikke at afskrive på det pågældende driftsmiddel er der hverken nogen fratrukne afskrivninger eller nogen samlede beregnede afskrivninger.

Reglen fortolkes således, at der, hvor skatteyderen har valgt ikke at afskrive, foretages fordelingen efter forholdet mellem den erhvervsmæssige og den private brug. Herved kommer fordelingen af avancen eller tabet til at ske efter samme forhold, som hvis skatteyderen havde valgt at afskrive på driftsmidlet. Fortolkningen hviler på en afgørelse fra Landsskatteretten, jf. LSRM 1962. 110.

Efter afskrivningslovens § 12 skal fortjeneste eller tab opgøres som forskellen mellem salgssummen og det uafskrevne beløb ved salgsårets

begyndelse forhøjet med eventuelle forbedringsudgifter afholdt i salgsåret.

I situationer, hvor der ikke er afskrevet på et blandet benyttet driftsmiddel vil det uafskrevne beløb ved salgsårets begyndelse svare til købesummen og fortjeneste og tab opgøres derfor som forskellen mellem salgssummen og købssummen forhøjet med eventuelle forbedringsudgifter afholdt i salgsåret.